

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขเจ็ด

สิบเอ็ดและยี่สิบสอง

Jeff Pippenger

2026-04-04

ดาเนียล บทที่สิบเอ็ด ข้อสิบหก และข้อยี่สิบสอง

ทั้งสองข้อนั้นสอดคล้องกับกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงในไม่ช้า การสำเร็จของข้อสิบในปี 1989 นำไปสู่สงครามยุคแรกในปี 2014 ดังที่เป็นภาพแทนโดยการสำเร็จของศักราฟีอาในข้อสิบเอ็ดเมื่อปี 217 BC ข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบหกนั้นเป็นข้อสิบเอ็ดถึงข้อยี่สิบสองด้วย ดังนั้น ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบ ซึ่งแสดงเป็นภาพแทนไว้ในข้อสิบเอ็ดถึงข้อสิบหก

ก็ถูกแสดงเป็นภาพแทนเช่นกันว่าเป็นประวัติศาสตร์ของข้อสิบเอ็ดถึงข้อยี่สิบสอง

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบนั้นถูกแสดงเป็นภาพแทนโดยข้อสิบเอ็ดถึงข้อยี่สิบสอง

บทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสอง

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้นยังได้รับการนำเสนอไว้ด้วยในบทที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองของปฐมกาล มัทธา วิวรรณ์ และผู้ทรงพยากรณ์แห่งยุคสมัย พยานทั้งสี่แห่งบทที่ "สิบเอ็ดถึงยี่สิบสอง"

นี้สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น

เพราะประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้นคือข้อที่สิบเอ็ดถึงยี่สิบสองในดาเนียลบทที่สิบเอ็ด

ศูนย์กลางของพยานทั้งสี่ย่อมชี้บ่งหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาอยู่เสมอ

โดยเริ่มต้นจากพันธสัญญาแห่งความตายซึ่งนิมโรดเป็นภาพแทนไว้ในปฐมกาลบทที่สิบเอ็ด

และสิ้นสุดลงที่หญิงแพศยาแห่งโรมในวิวรรณ์บทที่สิบเจ็ด

สิบเจ็ด

ยกเว้นมัทธาแล้ว พยานทั้งสี่ระบุวาทที่สิบเจ็ดเป็นจุดกึ่งกลางของช่วงเวลาที่พวกเขาแสดงให้เห็น

เลขสิบเจ็ดยังปรากฏสามครั้งในคำพยากรณ์สามช่วง ช่วงละสองร้อยห้าสิบปี ซึ่งเริ่มต้นในปี 457 BC, 64 และ 1776 สองในเส้นเวลาเหล่านั้น (เส้นแรกและเส้นสุดท้าย) ระบุจุดกึ่งกลาง เมื่อเส้นแรกของปี 457 BC สิ้นสุดลงในปี 207 BC และเส้นสุดท้ายของปี 1776 สิ้นสุดลงในปี 2026 ปี 207 BC อยู่ระหว่างยุทธการแห่ง Raphia และ Panium และปี 2026 เป็นช่วงกึ่งวาระของประธานาธิบดีคนสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา

ภายในเส้นเวลาแห่งสองร้อยห้าสิบปีทั้งสามนั้น ปโตเลมีทรงครองราชย์เป็นเวลาสิบเจ็ดปี

มีช่วงเวลาสิบเจ็ดปีระหว่าง ค.ศ. 313 และ 330 ในเส้นเวลาของเนโร

และมีช่วงเวลาสิบเจ็ดปีระหว่างยุทธการแห่งราเฟียในปี 217 ก่อน ค.ศ. กับยุทธการแห่งพาเนียมในปี 200 ก่อน

ค.ศ. พยานสามในสี่ของบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสองกำหนดจุดกึ่งกลางที่แน่นอนของตนไว้ที่บทที่สิบเจ็ด ฉะนั้น

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อที่สี่สิบจึงถูกนำเสนอไว้ในข้อที่สิบเอ็ดถึงข้อยี่สิบสองของบทเดียวกัน

และพยานทั้งสี่ของบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสองก็สอดคล้องกับข้อเหล่านั้นเองโดยตรง

การสำเร็จสมจริงของคำพยากรณ์สองร้อยห้าสิบปีทั้งสามแต่ละบทสอดคล้องกับประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเอง

จุดกึ่งกลางได้รับการเน้นย้ำในฐานะเป็นหลักหมาย

และได้รับการระบุเป็นพิเศษว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาและตราประทับของชนชาติของพระเจ้า.

ดาเนียล บทที่สิบสอง

ข้อพระคัมภีร์ข้อที่เจ็ด ลิบเอ็ด และลิบสอง ของดาเนียลบทที่ลิบสอง
ระบุช่วงเวลาสุดท้ายแห่งการผนึกหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ข้อที่เจ็ดระบุวันที่ 31 ธันวาคม 2023
ข้อที่ลิบสองระบุวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 การกระจัดกระจายในข้อที่เจ็ดซึ่งสิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม
2023 และซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 นั้น ได้รับการแสดงไว้ในอัลฟาและโอเมกาของข้อพระ
คัมภีร์สามข้อแห่งเวลาเชิงพยากรณ์ที่อยู่ในดาเนียลบทที่ลิบสอง ข้อกลางของ 1,290 ปี
ระบุประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1989 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงว่าเป็น 30 และจากนั้น 1,260
จนถึงการสิ้นสุดแห่งระยะเวลาแห่งพระกรุณาแก่โลกมนุษย์
สามสิบปีเป็นตัวแทนของวัยแห่งฐานะปุโรหิตของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน และ 1260
ปีเป็นแบบอย่างเชิงสัญลักษณ์ของสี่สิบสองเดือนเชิงสัญลักษณ์ในวิวรณ์บทที่ลิบสาม

คำพยากรณ์คู่แห่ง 30 ซึ่งตามมาด้วยหนึ่งพันสองร้อยหกสิบปี
เป็นสัญลักษณ์ของคำพยากรณ์เรื่องพันธสัญญาคู่ของอับราฮัมและของเปาโล คือ 400 และ 430 ปี
จุดกึ่งกลางของข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อที่กล่าวถึงเวลาในดาเนียล บทที่ 12
เป็นตัวแทนของการกบฏแห่งอักษรตัวที่ลิบสาม
ขณะเดียวกันก็เน้นย้ำถึงพันธสัญญาและการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันด้วย
ข้อพระคัมภีร์ทั้งสามข้อนี้ยังสอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้น
และเพิ่มพยานอีกประการหนึ่งถึงการเน้นย้ำว่าจุดกึ่งกลางเป็นสัญลักษณ์ของพันธสัญญา.

ฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง

พร้อมกับเส้นต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมด
เราจำต้องรวมพยานสามประการของเทศกาลฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงที่ปรากฏอยู่ในเลวีนิติ บทที่ยีสิบสาม
ซึ่งจัดวางให้สอดคล้องและผสมเข้ากับฤดูกาลเพ็นเทคอสต์ในประวัติศาสตร์ของกางเขน
ที่นั่นคือบทที่ยีสิบสาม อันเป็นสัญลักษณ์แห่งพระราชกิจลบลมทินของพระคริสต์
บทนี้ประกอบด้วยข้อพระคัมภีร์สี่สิบสี่ข้อ ซึ่งในเชิงสัญลักษณ์เป็นตัวแทนของวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 วันที่
22 ตุลาคมนั้นหมายถึงยีสิบสองวันในเดือนตุลาคม โดยเริ่มจากวันแรกและสิ้นสุดในวันที่ยีสิบสอง
ด้วยเหตุนี้จึงมีเครื่องรับรองของอักษรฮีบรู และเมื่อเดือนตุลาคมซึ่งเป็นเดือนที่ลิบ คุณด้วยวันที่ยีสิบสอง
ก็เท่ากับ 220

ในปฏิทินฮีบรู วันที่ลิบของเดือนที่เจ็ดคือวันลบลมทินบาป และลิบคุณเจ็ดเป็นเจ็ดสิบ
ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเวลาทดลอง ความยาวสองพันสามร้อยปีสิ้นสุดลงในปี 1844
เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึง
ดังที่มีแบบลวงหน้าไว้โดยพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สามซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาดังกล่าว ณ เบื้องต้นของ
2,300 วันนั้น
มีการกำหนดเจ็ดสิบสี่ปดาห์ไว้เป็นเวลาทดลองซึ่งประทานแก่ชนชาติอิสราเอลตามตัวอักษรในสมัยโบราณ
และเมื่อสิ้นสุดวันทั้งหลายเหล่านั้น
ช่วงเวลาแห่งการทดลองสำหรับอิสราเอลฝ่ายวิญญาณในยุคปัจจุบันก็ถูกแสดงแทนโดยวันที่ลิบของเดือนที่เจ็ด
ซึ่งเท่ากับเจ็ดสิบ 22 ตุลาคม 1844 เป็นแบบอย่างลวงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า
และ ณ ที่นั่นเอง เวลาทดลองเชิงสัญลักษณ์เจ็ดสิบปีสำหรับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ก็สิ้นสุดลง
ดังเช่นที่ได้สิ้นสุดลงสำหรับพวกยิวเมื่อสเทพนถูกขวางด้วยก้อนหินจนตาย

ปี 1844 เป็นตัวแทนของเวลาที่ทูตสวรรค์สององค์มาถึง องค์ที่สองมาถึงในคราวความผิดหวังครั้งแรก
และองค์ที่สามมาถึงในคราวความผิดหวังครั้งใหญ่ "44" เป็นตัวแทนของสารสองชั้น
ดังที่แสดงไว้โดยข่าวสารจากทิศตะวันออกและทิศเหนือในข้อที่สี่สิบสี่ของดาเนียลบทที่ลิบเอ็ด เลวีนิติ

บทที่ยีสิบสามประกอบด้วยสี่สิบสี่ข้อ ซึ่งแบ่งเทศกาลบริสุทธิหรือออกเป็นฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วง ข้อทั้งสี่สิบสี่ข้อนั้นเป็นตัวแทนของสารสองชั้น ฤดูกาลทั้งสองนั้นแสดงไว้ด้วยข้อฝ่ายละยี่สิบสองข้อ ดังนั้นทั้งเทศกาลฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงจึงเป็นตัวแทนของอักษรยี่สิบสองตัวในปฏิทินฮีบรู เมื่อพยานสองปากที่มีข้อละยี่สิบสองข้อนี้ถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน พร้อมกับฤดูกาลเพ็นเทคอสต์แล้ว ก็ทำให้เกิดโครงสร้างแห่งสามชั้นตอน

ชั้นแรกคือหมุดหมายซึ่งประกอบด้วยสามส่วน ตามด้วยห้าวัน เช่นเดียวกับหมุดหมายสุดท้ายในบรรดาหมุดหมายทั้งสามนั้น ส่วนหมุดหมายตรงกลางคือช่วงเวลาสามสิบวันแห่งการทรงสั่งสอนแบบเผชิญพระพักตร์ต่อพระพักตร์โดยพระคริสต์แก่บรรดาผู้ที่กำลังได้รับการเจิมให้เป็นปุโรหิตเพื่อการปรนนิบัติในคริสตจักรผู้มีชัย เลวีนิตี บทที่ยีสิบสาม สอดคล้องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อที่ยีสิบ

จุดกึ่งกลาง

จุดกึ่งกลางของแนวเรื่องตั้งแต่ปฐมกาลบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยีสิบสอง คือบทที่สิบเจ็ด ซึ่งเป็นที่ซึ่งชั้นที่สองของพันธสัญญาอับราฮัมอันมีสามชั้น และหมายสำคัญแห่งการเข้าสู่หน้ตได้รับการสถาปนาขึ้น และจุดกึ่งกลางที่แท้จริงของบรรดาข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดซึ่งอยู่ในบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยีสิบสอง คือปฐมกาล 17:22:

แต่เราจะตั้งพันธสัญญาของเราไว้กับอิสอัค ซึ่งซาราห์จะคลอดให้เจ้า ณ เวลาที่กำหนดนี้ในปีหน้า” ครั้นพระองค์ตรัสกับท่านเสร็จแล้ว พระเจ้าก็เสด็จขึ้นไปจากอับราฮัม ปฐมกาล 17:22

พระเจ้าทรงเริ่มตรัสกับอับราฮัมในข้อหนึ่ง และทรงยุติการสนทนาของพระองค์ในข้อยี่สิบสอง ดังนั้น บทสนทนาทั้งหมดว่าด้วยพันธสัญญาแห่งการเข้าสู่หน้ตจึงถูกจัดวางไว้ภายในบริบทเชิงพยากรณ์ของอักษรฮีบรูทั้งยี่สิบสองตัว ขณะที่แก่นเรื่องของข้อพระคัมภีร์ทั้งยี่สิบสองข้อนั้นคือพิธีเข้าสู่หน้ต ซึ่งจะต้องกระทำในวันที่แปด จุดศูนย์กลางหรือกึ่งกลางของตอนในพระธรรมปฐมกาลนี้คือความสัมพันธ์แห่งพันธสัญญาของพระเจ้ากับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ตามที่เป็นภาพแทนโดยพันธสัญญาแห่งการเข้าสู่หน้ตของอับราฮัม กึ่งกลางของแนวบรรดาบทในพระธรรมปฐมกาลตั้งแต่บทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยีสิบสองคือบทที่สิบเจ็ด และกึ่งกลางอย่างแท้จริงของบทนั้นคือข้อยี่สิบสอง ซึ่งเป็นที่ซึ่งพระเจ้าทรงยุติการสนทนาเรื่องพันธสัญญากับอับราฮัม ดังนั้นจึงเป็นการกำหนดให้จุดกึ่งกลางอยู่ในบริบทของอักษรฮีบรูยี่สิบสองตัว และกึ่งกลางของข้อพระคัมภีร์ทั้งยี่สิบสองข้อนั้น ย่อมเป็นข้อสิบเอ็ดอย่างแน่นอน

และเจ้าทั้งหลายจงเข้าสู่หน้ตที่หนึ่งหุ้มปลายองคชาติของตน และการนั้นจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า ปฐมกาล 17:11

จุดกึ่งกลางของข้อความสี่ตอนในพระคัมภีร์บทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยีสิบสอง ครอบคลุมข้อพระคัมภีร์สามข้อเพื่อทำให้ความคิดของจุดกึ่งกลางนั้นครบถ้วนสมบูรณ์

นี่คือพันธสัญญาของเรา ซึ่งเจ้าทั้งหลายจะต้องรักษาไว้ ระหว่างเรากับเจ้าและเชื้อสายของเจ้าภายหลังเจ้า คือบรรดาเด็กผู้ชายทุกคนในหมู่พวกเจ้าจะต้องเข้าสู่หน้ต และเจ้าทั้งหลายจงเข้าสู่หน้ตที่หนึ่งหุ้มปลายองคชาติของตน และการนั้นจะเป็นหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับเจ้า และเมื่อเด็กผู้ชายมีอายุแปดวัน ก็จะต้องเข้าสู่หน้ตทุกคนในหมู่พวกเจ้า ตลอดชั่วอายุชาติพันธุ์ของพวกเจ้า ทั้งผู้ที่เกิดในเรือนและผู้ทีซื้อไว้ด้วยเงินจากคนต่างด้าวใดๆ ซึ่งมีเชื้อสายของเจ้า ปฐมกาล 17:10-12

เครื่องหมายคือสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของธงสัญญาณ
ข้อความตอนนี้กล่าวถึงธงสัญญาณซึ่งคือคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
คนบุตรชายนั้นจะต้องเข้าสู่หนัดเมื่อมีอายุแปดวัน
เช่นเดียวกับที่พันธสัญญาของโนอาห์มีร่วมกับแปดชีวิตในนาวา
ดังนั้นจึงใช้เลขแปดเพื่อเชื่อมโยงพันธสัญญาแห่งโนอาห์เข้ากับพันธสัญญาแห่งอับราฮัม
พวกเขาจะต้องเป็นชาวฟีลาเดลเฟีย เพราะพวกเขาจะต้องเข้าสู่หนัด
ซึ่งเปาโลระบุว่า เป็นสัญลักษณ์ของการตรึงเนื้อหนังไว้กับกางเขน เมื่อเนื้อหนังถูกตรึงแล้ว
พระลักษณะแห่งพระคริสต์ก็สถิตอยู่ภายใน และการรวมกันนั้นคือธงสัญญาณ;
เพราะดังที่ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้ว่า
“เมื่อพระลักษณะของพระคริสต์ถูกจำลองขึ้นอย่างสมบูรณ์ในบุตรทั้งหลายของพระองค์แล้ว
พระองค์ก็จะเสด็จกลับมาเพื่อพวกเขา”

“ธรรมชาติของมนุษย์นั้นเสื่อมทราม และสมควรถูกพิพากษาลงโทษโดยพระเจ้าผู้บริสุทธิ์
แต่ได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนบาปที่กลับใจ
เพื่อว่าโดยความเชื่อในพระราชกิจแห่งการลบบาปของพระบุตรองค์เดียวผู้ทรงถือกำเนิดจากพระเจ้า
เขาจะได้รับการอภัยบาป พบการทรงชำระให้ชอบธรรม ได้รับการรับเป็นบุตรในครอบครัวสวรรค์
และกลายเป็นผู้รับมรดกแห่งอาณาจักรของพระเจ้า
การเปลี่ยนแปลงแห่งอุปนิสัยนั้นบังเกิดขึ้นโดยการทรงดำเนินของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ซึ่งทรงกระทำต่อมนุษย์ผู้นั้น โดยทรงปลูกฝังธรรมชาติใหม่ไว้ในเขา
ตามความปรารถนาและความยินยอมของเขาที่จะให้การนั้นสำเร็จ
พระฉายาของพระเจ้าได้รับการฟื้นคืนสู่จิตวิญญาณ
และวันแล้ววันเล่าเขาได้รับกำลังและการทรงฟื้นใหม่โดยพระคุณ และได้รับความสามารถให้สะท้อนพระลักษณะ
ของพระคริสต์ในความชอบธรรมและความบริสุทธิ์อย่างยิ่งขึ้นทุกที”

“น้ำมันซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ถูกพรรณานว่าเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา
มิใช่สิ่งที่จะนำไปหาไว้ภายนอก พวกเขาจำเป็นต้องนำความจริงเข้าไปสู่สถานนิเวศแห่งจิตวิญญาณ
เพื่อให้ความจริงนั้นชำระ กลั่นเกล่า และทำให้บริสุทธิ์ มิใช่ทฤษฎีที่พวกเขาต้องการ
หากแต่เป็นคำสอนอันศักดิ์สิทธิ์ของพระคัมภีร์ ซึ่งมีไขหลักคำสอนที่คลุมเครือและกระจัดกระจาย
แต่เป็นความจริงที่มีชีวิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นิรันดร์ที่มีศูนย์กลางอยู่ในพระคริสต์
ในพระองค์นั้นมีระบบแห่งความจริงของพระเจ้าอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ความรอดของจิตวิญญาณ
โดยความเชื่อในพระคริสต์ คือรากฐานและเสาหลักของความจริง
บรรดาผู้ที่ดำเนินความเชื่อแท้ในพระคริสต์ย่อมสำแดงสิ่งนั้นออกโดยความบริสุทธิ์แห่งอุปนิสัย
โดยการเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้า
พวกเขาตระหนักว่าความจริงตามที่เป็นอยู่ในพระเยซูนั้นเอื้อมถึงสวรรค์ และครอบคลุมนิรันดร์กาล
พวกเขาเข้าใจว่าอุปนิสัยของคริสเตียนควรเป็นภาพแทนพระลักษณะของพระคริสต์
และเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง แก่พวกเขาเหล่านั้นมีการประทานน้ำมันแห่งพระคุณ
ซึ่งล้ำจนความสว่างที่ไม่เคยดับ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ในจิตใจของผู้เชื่อทรงทำให้เขาครบบริบูรณ์ในพระคริสต์
หาใช่หลักฐานอันชัดเจนไม่ว่าชายหรือหญิงคนหนึ่งเป็นคริสเตียน
เพราะเขาสำแดงอารมณ์อันลึกซึ้งเมื่ออยู่ท่ามกลางสถานการณ์ที่เร้าใจ
ผู้ที่เป็นเหมือนพระคริสต์ย่อมมีองค์ประกอบอันลึกซึ้ง แน่วแน่ และอดทนเพียงอยู่ในจิตวิญญาณของเขา
กระนั้นก็ยังมีส่วนถึงความอ่อนแอของตนเอง และไม่ถูกมารลวงและชักนำให้หลงผิด
จนทำให้วิ่วว้างใจในตนเอง เขามีความรู้ในพระวาระของพระเจ้า
และรู้ว่าตนปลอดภัยได้ก็แต่เมื่อเขาวางมือของตนไว้ในพระหัตถ์ของพระเยซูคริสต์

และยึดมั่นในพระองค์อย่างแน่นแฟ้น”

“ลักษณะอุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยออกโดยวิกฤตการณ์ เมื่อเสียงอันจริงจึงประกาศขึ้นในเวลาเที่ยงคืนว่า ‘ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับท่านเถิด’
หญิงพรหมจารีที่หลับอยู่ก็สะดุ้งตื่นจากการหลับไหลของตน
และเป็นທີ່ประจักษ์ว่าใครได้เตรียมพร้อมไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น
ทั้งสองฝ่ายต่างถูกเหตุการณ์นั้นมาถึงโดยไม่ทันรู้ตัว แต่ฝ่ายหนึ่งได้เตรียมพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินนั้น ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งกลับปรากฏว่าไม่มีการเตรียมพร้อม
ลักษณะอุปนิสัยยอมถูกเปิดเผยออกโดยเหตุการณ์ต่าง ๆ
ภาวะฉุกเฉินเผยให้เห็นเนื้อแท้ที่แท้จริงของอุปนิสัย กัยพิบัติบางอย่างที่เกิดขึ้นฉับพลันและมีได้คาดคิด
การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก หรือวิกฤตการณ์บางประการ
ความเจ็บป่วยหรือความทุกข์ระทมที่มาโดยไม่คาดหมาย
สิ่งใดก็ตามที่น่าจิตวิญญาณให้เผชิญหน้ากับความตาย จะเผยให้เห็นความเป็นจริงภายในของอุปนิสัยนั้น
จะปรากฏชัดว่า มีความเชื่อแท้จริงในพระสัญญาแห่งพระวาทะของพระเจ้าหรือไม่ จะปรากฏชัดว่า
จิตวิญญาณนั้นได้รับการค้ำจุนโดยพระคุณหรือไม่ และมีน้ำมั่นอยู่ในภาชนะพร้อมทั้งตะเกียงหรือไม่”

“ช่วงเวลาแห่งการทดสอบย่อมมาถึงทุกคน

เราประพฤติตนอย่างไรภายใต้การทดสอบและการพิสูจน์ของพระเจ้า? ตะเกียงของเราดับลงหรือไม่?
หรือเรายังคงรักษาให้ลุกไหม้อยู่? เราได้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินทุกประการโดยความสัมพันธ์ของเรา
กับพระองค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริงหรือไม่?

หญิงพรหมจารีที่มีปัญหาทั้งห้าไม่อาจถ่ายทอดลักษณะนิสัยของตนให้แก่หญิงพรหมจารีที่โง่เขลาทั้งห้าได้
ลักษณะนิสัยจะต้องถูกก่อรูปขึ้นโดยตัวเราเอง ในฐานะปัจเจกบุคคล มันไม่อาจโอนไปยังผู้อื่นได้

แม้ว่าผู้ครอบครองจะเต็มใจเสียสละก็ตาม

ยังมีอีกมากที่เราสามารถกระทำเพื่อกันและกันได้ ในขณะที่พระเมตตายังคงทอดเวลาอยู่

เราสามารถเป็นตัวแทนลักษณะนิสัยของพระคริสต์ได้ เราสามารถให้คำเตือนอย่างสัตย์ซื่อแก่ผู้ที่หลงผิดได้

เราสามารถกล่าวคำสอน คำตักเตือน ด้วยความอดกลั้นอย่างยิ่งและด้วยคำสั่งสอนทุกประการ

โดยนำหลักคำสอนแห่งพระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์เข้าสู่จิตใจ

เราสามารถมอบความเห็นอกเห็นใจจากใจจริงได้

เราสามารถอธิษฐานร่วมกับกันและกันและเพื่อกันและกันได้ โดยการดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวังรอบคอบ

โดยการรักษาคำสัตย์และการสนทนาให้บริสุทธิ์ เราอาจเป็นแบบอย่างว่าคริสเตียนควรเป็นเช่นไร;

แต่ไม่มีผู้ใดสามารถมอบแบบหล่อแห่งลักษณะนิสัยของตนเองให้แก่อีกผู้หนึ่งได้

ขอให้เราพิจารณาให้ถี่ถ้วนถึงข้อเท็จจริงที่ว่า เราจะได้รับความรอด มิใช่ในฐานะหมู่คณะ

แต่ในฐานะปัจเจกบุคคล เราจะถูกพิพากษาตามลักษณะนิสัยที่เราได้ก่อรูปขึ้น

เป็นสิ่งอันตรรกะอย่างยิ่งที่จะละเลยการเตรียมจิตวิญญาณสำหรับนิรันดรภาพ

และผิดผ่อนการทำให้ตนคืนดีกับพระเจ้าจนกระทั่งอยู่บนเตียงมรณะ โดยกิจธุระประจำวันของชีวิต

โดยจิตวิญญาณที่เราแสดงออกนั่นเอง เรากำหนดชะตากรรมนิรันดรของเรา ผู้ที่สัตย์ซื่อในสิ่งเล็กน้อย

ก็สัตย์ซื่อในสิ่งมากด้วย หากเราได้ให้พระคริสต์เป็นแบบอย่างของเรา

หากเราได้ดำเนินและทำงานดังที่พระองค์ได้ทรงประทานแบบอย่างแก่เราไว้ในพระชนมชีพของพระองค์เอง

เราก็จะสามารถเผชิญกับเหตุไม่คาดฝันอันเคร่งขรึมที่จะมาถึงเราในประสบการณ์ชีวิตของเรา

และกล่าวจากใจของเราว่า ‘อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ตามพระทัยของพระองค์เถิด’”

“ในระยะเวลาแห่งการพิสูจน์นี้ คือเวลาอันเป็นช่วงที่เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่

เราควรใคร่ครวญเงื่อนไขแห่งความรอดด้วยใจสงบ

และดำเนินชีวิตตามข้อกำหนดที่ทรงวางไว้ในพระวาทะของพระเจ้า เราควรอบรมและฝึกฝนตนเอง

ชั่วโมงต่อชั่วโมง และวันต่อวัน ด้วยการมีวินัยอย่างรอบคอบ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทุกประการ

เราควรรู้จักพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงใช้มา ในการทดลองทุกอย่าง เรามีสิทธิพิเศษที่จะฟังพาท่องคำผู้ได้ตรัสว่า 'ให้เขายึดกำลังของเราไว้ เพื่อเขาจะได้สร้างสันติไมตรีกับเรา; และเขาจะสร้างสันติไมตรีกับเรา' องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่าพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เรา ยิ่งกว่าที่บิดามารดาจะให้อาหารแก่บุตรของตนเสียอีก เหตุฉะนั้น ให้เรามีน้ำมันแห่งพระคุณอยู่ในภาชนะของเราพร้อมกับตะเกียงของเรา เพื่อเราจะไม่ถูกดับอยู่ในหมู่ผู้ที่ถูกพรรณนาว่าเป็นหญิงพรหมจารีโง่เขลา ผู้ซึ่งไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะออกไปพบเจ้าบ่าว" Review and Herald, September 17, 1895.

ธงสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

ผู้ซึ่งได้รับการเป็นแบบไว้ โดยการเข้าสู่นิตของอับราฮัมและวิญญาณทั้งแปดบนเรือ

นั่นคือหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาในคำอุปมา

ผู้ซึ่งสะท้อนพระลักษณะของพระคริสต์อย่างสมบูรณ์ในวิกฤตการณ์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ยอมเหมาะสมอย่างยิ่งที่ซิสเตอร์ไว้ที่ได้ปิดท้ายข้อความนั้นด้วยการอ้างอิงอิสยาห์

เพราะนั่นเป็นข้อความที่กล่าวถึงเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันโดยตรง

ในวันนั้น จงร้องเพลงถึงนางว่า "สวนองุ่นแห่งเหล่าองุ่นสีแดงเลิศนั้น เราคือพระยาห์เวห์ผู้เผ่ารักษามัน เราจะรดน้ำมันทุกขณะ เกรงว่าจะมีผู้ใดทำอันตรายมัน เราจะเผ่ารักษามันทั้งกลางคืนและกลางวัน ความพิโรธไม่มีอยู่ในเรา ผู้ใดเล่าจะตั้งพงหนามและหนามยอกต่อสู้เราในสงคราม? เราจะฝ่าผ่านมันไป เราจะเผามันเสียพร้อมกัน หรือให้เขายึดเอากำลังของเราไว้ เพื่อเขาจะได้ทำสันติกับเรา และเขาจะทำสันติกับเรา" พระองค์จะทรงให้ผู้ที่มาจากยาโคบยังรัก อิสราเอลจะผลิดอกและแตกหน่อ และให้พื้นพิภพเต็มไปด้วยผลของเขา

พระองค์ได้ทรงตีเขาเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงตีบรรดาผู้ที่ตีเขาหรือ?

หรือเขาถูกฆ่าอย่างเดียวกับการฆ่าบรรดาผู้ที่ถูกเขาฆ่าหรือ? พระองค์ทรงโต้แย้งกับเขาแต่พอประมาณ

เมื่อเขาถูกขับไล่ออกไป พระองค์ทรงยับยั้งลมแรงของพระองค์ไว้ในวันแห่งลมตะวันออก ฉะนั้น

ด้วยเหตุนี้เอง ความชั่วช้าของยาโคบจะได้รับการชำระล้าง และนี่เป็นผลทั้งสิ้นแห่งการขจัดบาปของเขา

คือเมื่อเขาทำให้หินทั้งสิ้นของแท่นบูชาเป็นเหมือนหินปูนที่ถูกหอบให้แตกละเอียด

บรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพจะไม่ตั้งอยู่ได้อีก ถึงกระนั้น นครที่มีกำแพงมั่นคงจะรกร้าง

ที่อยู่อาศัยจะถูกทอดทิ้ง และถูกปล่อยไว้เหมือนถิ่นทุรกันดาร ที่นั้นลูกวัวจะกินหญ้า และที่นั่นมันจะนอนลง

และกินกิ่งก้านของมันเสีย เมื่อกิ่งไม้ของมันแห้งแล้ว มันจะถูกหักออก พวกผู้หญิงจะมาและเอามันไปก่อไฟ

เพราะนี่เป็นชนชาติที่ไร้ความเข้าใจ เหตุฉะนั้น พระองค์ผู้ทรงสร้างพวกเขาจะไม่ทรงเมตตาพวกเขา

และพระองค์ผู้ทรงปั้นพวกเขาจะไม่ทรงสำแดงความโปรดปรานแก่พวกเขา" อิสยาห์ 27:2-11

ใน "วันแห่งลมตะวันออก" เมื่อความชั่วช้าของยาโคบกำลังถูกชำระให้หมดไป และคนอีกจำพวกหนึ่งซึ่งเป็น

"ชนชาติที่ปราศจากความเข้าใจ" กำลังถูกรวบรวมและเผาผลาญอยู่นั้น

คือเวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในเวลานั้น

ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะทำสันติกับพระคริสต์ก็สามารถกระทำได้

แต่เหตุการณ์สุดท้ายทั้งหลายนั้นดำเนินไปอย่างรวดเร็วยิ่งนัก

บุโรหิตทั้งหลายจะต้องมีอายุสามสิบปีเมื่อเริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่

และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้นคืออาณาจักรแห่งบุโรหิตของเปโตร

ผู้ซึ่งฟื้นฟูพันธสัญญาแก่พระเจ้าในยุคสุดท้าย

ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ในฐานะศิลาที่มีชีวิต ก็กำลังถูกก่อขึ้นเป็นนิเวศฝ่ายวิญญาณ

เป็นบุโรหิตอันบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์

1 เปโตร 1:5

บรรดาปุโรหิตได้รับการเตรียมให้ปรนนิบัติในการประกอบพิธีเจิมตลอดแปดวัน ฉะนั้น เลขแปดจึงเป็นสัญลักษณ์ของฐานะปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมซึ่งอยู่ภายในหีบพันธสัญญา

ไม้เท้าของอาโรน

ฐานะปุโรหิตผู้ได้รับการเจิมของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น ถูกเป็นภาพแทนอยู่ภายในหีบพันธสัญญาโดยคทาของอาโรนที่แตกหน่อ เมื่อคทาของอาโรนแตกหน่อ นั้นก็ได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างอาโรนกับคทาอื่น ๆ ของเผ่าต่าง ๆ แห่งอิสราเอลซึ่งมิได้แตกหน่อ ในพระคัมภีร์นั้น ฝนนคือสิ่งที่ทำให้พืชทั้งหลายแตกหน่อ

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายต่างกล่าวถึงวาระสุดท้ายทั้งสิ้น ดังนั้น ไม้เท้าปุโรหิตของอาโรนจึงเป็นสัญลักษณ์แทนการเจิมของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับเอลียาห์ ฌ ภูเขาคารเมล และพวกมิลเลไรวรด์ในปี 1844 เรื่องนี้ชี้ไปยังจุดเวลาที่มีการจำแนกอย่างชัดเจนระหว่างชาวสารที่แท้จริงกับชาวสารเทียมของฝนชุกปลายฤดู ความแตกต่างนั้นถูกกำหนดไว้โดยโยเอล เมื่อเขาระบุว่า “น้ำองุ่นใหม่” ถูกตัดขาดไปจากชนชั้นหนึ่ง ชนชั้นที่น้ำองุ่นใหม่ถูกตัดขาดไปจากปากของพวกเขา นั่นคือคนซีมาแห่งเอฟราอิมของอิสยาห์ พวกเขายังเป็นคนเหล่านั้นที่กล่าวหาสาวกว่าเมาเหล้าในวันเพ็นเทคอสต์ และพวกเขาคือกบฏแห่งปี 1888 ผู้ดำเนินตามบรรพบุรุษของตน ผู้ซึ่งเป็นกบฏแห่งปี 1863 แนวคำพยากรณ์ทั้งหมดเหล่านั้นสอดคล้องกับแนวเดียวกันซึ่งซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าเกิดขึ้นเมื่อโลกตระหนักว่าแอ็ดเวนติสม์ได้รับรู้เรื่องลูกไฟแห่งแนชวิลล์มาราวหนึ่งร้อยยี่สิบห้าปีแล้วและมีได้กล่าวสิ่งใดเลย

8, แปดสิบ และ 81

เลขสามสิบและเลขแปดเป็นสัญลักษณ์แห่งฐานะปุโรหิตของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ผู้ซึ่งเป็นธงสัญญาณแห่งกาลสมัยสุดท้าย อันเป็นตัวแทนของการผสมกันระหว่างความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ เลขแปดเป็นหนึ่งในสิบของเลขแปดสิบ ซึ่งเป็นเลขของปุโรหิตผู้กล้าหาญแปดสิบคน ผู้ซึ่งร่วมกับมหาปุโรหิตได้ยืนหยัดต่อต้านกษัตริย์อัสซีเรีย ผู้พยายามถวายเครื่องหอมในสถานบริสุทธิ์ เลขแปดสิบเอ็ดเป็นตัวแทนของความเป็นพระเจ้าที่ผสมผสานกับความเป็นมนุษย์ในบริบทแห่งฐานะปุโรหิตของคริสตจักรผู้มิชชั่น ประวัติศาสตร์แห่งการกบฏของอัสซีเรียที่เชื่อมโยงฐานะปุโรหิตแปดสิบเอ็ดนั้นเข้ากับวิกฤตการณ์เดียวกันอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับการกบฏของปโตเลมีภายหลังยุทธการที่ราฟิอาไม่นาน ผู้เผยพระวจนะทั้งปวงล้วนชี้ถึงกาลสมัยสุดท้าย ดังนั้น ฐานะปุโรหิตแห่งความเป็นพระเจ้าที่ผสมผสานกับความเป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นฐานะปุโรหิตของคริสตจักรผู้มิชชั่น อันประกอบด้วยปุโรหิตมนุษย์แปดสิบคนและมหาปุโรหิตฝ่ายพระเจ้าหนึ่งองค์ จึงได้รับการระบุไว้ในประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นขึ้นในปี 2014 เมื่อสงครามยูเครนได้เริ่มอุบัติขึ้น

บทกลางของลำดับสิบสองบทในพระธรรมปฐมกาลคือบทที่สิบเจ็ด ข้อกลางของลำดับสิบสองบทคือข้อยี่สิบสอง ข้อยี่สิบสองเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงจุดจบที่ชัดเจนของการสนทนาระหว่างพระเจ้ากับอับราฮัมซึ่งเริ่มขึ้นในข้อหนึ่ง จึงระบุว่าข้อยี่สิบสองเป็นจุดสิ้นสุดของแนวคำพยากรณ์ซึ่งมีลักษณะประทับตราแห่งอักษรฮีบรูยี่สิบสองตัว ข้อกลางของแนวข้อความยี่สิบสองข้อคือข้อสิบเอ็ด ซึ่งในทางกลับกันก็เป็นข้อกลางของสามข้อที่จำแนกออกอย่างชัดเจน และข้อสิบเอ็ดถ่ายทอดความจริงหลักไม่เพียงของข้อความยี่สิบสองข้อนั้นเท่านั้น แต่รวมถึงของสามข้อที่มันตั้งอยู่ภายในด้วย

จึงระบุว่าข้อสิบเอ็ดและข้อยี่สิบสองเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของความคิดหลัก ดังนั้น ข้อสิบเอ็ดถึงข้อยี่สิบสองในบทที่สิบเจ็ดจึงเป็นหัวข้อหลักของบทที่สิบเอ็ดถึงบทที่ยี่สิบสอง

กึ่งกลางของบทที่สิบเอ็ดจนถึงบทที่ยี่สิบสองในพระกิตติคุณมัทธิวก็คือบทที่สิบหก

แล้วพระองค์ทรงกำชับพวกสาวกของพระองค์มิให้บอกผู้ใดเลยว่าพระองค์คือพระเยซูผู้ทรงเป็นพระคริสต์
มัทธิว 16:20

เช่นเดียวกับจุดกึ่งกลางของพระธรรมปฐมกาล

ข้อยี่สิบเป็นการสิ้นสุดของบทสนทนาเฉพาะเรื่องหนึ่งซึ่งเริ่มต้นขึ้นในข้อที่สิบสาม
เมื่อพระคริสต์และเหล่าสาวกมาถึงเมืองซีซารียา ฟิลิปปี

เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงแถบเมืองซีซารียา ฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า
“คนทั้งหลายกล่าวว่าเราบุตรมนุษย์เป็นผู้ใด?” พวกเขาทูลว่า “บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้บัพติศมา
บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง”
พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด?” ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า
“พระองค์คือพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่” พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ซีโมน
บาร์โธนาเออัย ท่านเป็นสุข เพราะว่ามีไขเหนื่อหนังและเลือดที่สำแดงความนี้แก่ท่าน
แต่เป็นพระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ และเราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร
และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูนรกจะมีชัยเหนือคริสตจักรนั้นหามิได้
เราจะมอบลูกกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์ให้แก่ท่าน และสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะผูกมัดไว้ในโลก
สิ่งนั้นก็จะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์ และสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะปล่อยไว้ในโลก สิ่งนั้นก็จะถูกปล่อยไว้ในสวรรค์”
แล้วพระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกมิให้บอกผู้ใดว่าพระองค์คือพระเยซูพระคริสต์ มัทธิว 16:13–20

ราฟิยาและปาเนียม

ข้อความตอนกลางของมัทธิวมิได้เป็นเพียงบทสนทนาและหัวข้อที่แตกต่างออกไปเท่านั้น
แต่เช่นเดียวกับที่สัญลักษณ์แห่งพันธสัญญาในพยานแห่งปฐมกาลสอดคล้องกับสงครามแห่งราฟิยา
บทสนทนาของมัทธิวก่เกิดขึ้นที่ซีซารียา ฟิลิปปี ซึ่งคือพาเนียม
พาเนียมในข้อที่สิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นจุดกึ่งกลางของแนวสิบสองบทของมัทธิว
และราฟิยาในข้อที่สิบเอ็ดของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด เป็นจุดกึ่งกลางของแนวสิบสองบทของปฐมกาล

ระยะเวลา 250 ปีที่เริ่มต้นในปี 457 ก่อนคริสตกาล สิ้นสุดลงในปี 207 ก่อนคริสตกาล
ซึ่งเป็นจุดกึ่งกลางระหว่างราฟิยาในข้อสิบเอ็ดกับพาเนียมในข้อสิบห้า อันเป็นจุดที่หมายสำคัญแห่งการเข้าสู่
นิตของอับราฮัมและการสารภาพของเปโตรเรื่องพระเมสสิยาห์มาบรรจบกัน
ในแนวคำบรรยายของพระธรรมมัทธิว
เปโตรกำลังเป็นพยานถึงการที่เขาทราบว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ณ
การรับบัพติศมาของพระองค์

ซีโมนหมายถึง “ผู้ที่ไต่ยีน” และบาร์โธนาเออัยหมายถึง “บุตรแห่งนกพิราบ”

ซีโมนเป็นผู้ที่ไต่ยีนข่าวสารเรื่องบัพติศมาของพระคริสต์

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในรูปลักษณะของนกพิราบ

บัพติศมาของพระคริสต์เป็นแบบอย่างล่วงหน้าของวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ในวิโรจน์บทที่สิบเสด็จลงมา ทูตสวรรค์องค์เดียวกันนั้นได้เสด็จลงมาในวันที่ 9/11

เปโตรเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ตระหนักรู้ว่า 9/11

คือข่าวสารแห่งการทดสอบของชนชั่วอายุแห่งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

เปโตรเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ใช้ระเบียบวิธีแบบบรรทัดซ้อนบรรทัด เขาเป็น "บุตร" แห่งนภพราบ
ดังนั้นในฐานะบุตร เขาจึงเป็นสัญลักษณ์แทนคนรุ่นสุดท้าย เปโตรเป็นสัญลักษณ์ของคนรุ่นสุดท้าย
และด้วยการนับเชิงสัญลักษณ์ของชื่อของเขา เขาจึงเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เปโตรเป็นตัวแทน
ของคนรุ่นสุดท้ายที่ได้ยินข่าวสารเรื่องการเสริมกำลังเมื่อพระคริสต์ทรงปรากฏในแนวคำพยากรณ์
เปโตรตระหนักถึงข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับพิธีบัพติศมาของพระคริสต์ และดังนั้น
เปโตรจึงสามารถระบุได้ว่าพระเยซูคือผู้ทรงได้รับการเจิม ซึ่งในภาษาฮีบรูคือเมสสิยาห์
และในภาษากรีกคือคริสต์ เปโตรเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่เข้าใจว่าทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด
ผู้ซึ่งลงมาในวันที่ 9/11 ได้ลงมาแล้วเช่นกันในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
เปโตรเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่เข้าใจวันที่ 9/11
ว่าเป็นหมายสำคัญที่ตั้งมั่นขึ้นได้ก็โดยคำพยานจากแนวสองหรือสามแนวเท่านั้น

คำสารภาพของเปโตรคือ 9/11 บ่งชี้ถึงการมาถึงของวิบัติประการที่สาม
ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งการทดสอบสำหรับคนรุ่นสุดท้าย คำสารภาพนั้นเองเป็นจุดที่มีการเปลี่ยนชื่อ
อับราฮัมอยู่ที่ราฟาอา และเปโตรอยู่ที่ฟาเนียม ก่อนกางเขนเล็กน้อย ระหว่างฟาเนียมกับกางเขน
เปโตรจะขึ้นไปยังภูเขาแห่งการจำแลงพระกาย ณ ฟาเนียมนั่นเอง
ซีโมนได้ถูกเปลี่ยนเป็นเปโตรเมื่อเขาได้กล่าวคำสารภาพถึงข่าวสารแห่งการทดสอบสำหรับคนรุ่นของเขา
และสำหรับหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ข่าวสารแห่งการทดสอบคืออิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม
ซึ่งได้มาถึงในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์เมื่อ 9/11

การเริ่มต้นแห่งการทดสอบของแอ็ดเวนติสม์ได้เริ่มขึ้นที่ 9/11
และเมื่อถึงปลายแห่งการทดสอบของแอ็ดเวนติสม์
ข่าวสารของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามก็ชี้ให้เห็นว่าเมื่อใดและที่ใดที่ชื่อของซีโมนถูกเปลี่ยนไป
ข่าวสารที่เปโตรเข้าใจในที่สุด ซึ่งได้รับการทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยข่าวสารของ 9/11 ในตอนต้นนั้น
คือข่าวสารที่ได้รับการแก้ไขแล้วของลูกไฟแห่งแนชวิลล์ ณ ที่นั้น
เทศกาลแตรจึงมาถึงพร้อมกันกับการเสด็จขึ้นขององค์สำคัญและประตูที่เปิดลงของวันลบบาป.

เราจะดำเนินเรื่องเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป